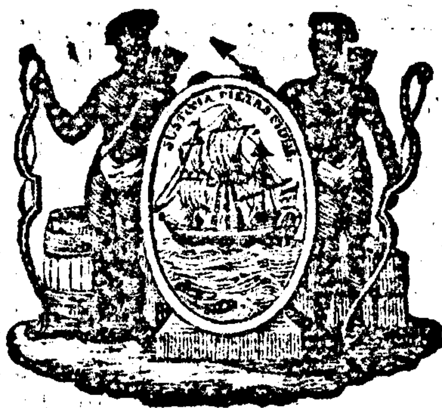
N°. 74. **A°. 1837.**

ZATURDAG, den **16den SEPTEMBER.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

ouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE - STAND.

ARAMARIBO, *den 14 September 1837.*
Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MUEL BUENO DE MESQUITA en IGAëL DE LA PARRA; beide alhier oren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

uitenlandsche Nieuwstijdingen.

xtracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 7den *Julij* 1837.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 4 Julij.

De *Courrier des États - Unis* bevat het gende zeer belangrijk artikel over de enwoordige handels - krisis.

Van Canada tot Texas, zegt hij, is de ndel, zoo al niet te gronde gerigt dan verlamd, en deszelfs krediet niet chts in de Vereenigde Staten, maar k in Europa vernietigd. De prijzen r tot uitvoer bestemde voortbrengselen n in Europa zoo laag gezonken, dat de erzenders groote verliezen te lijden heb- n. Overal faillissementen, eerst te New - leans, alwaar vier Huizen hunne be- lingen ten bedrage van meer dan 15 illioenen dollars geschorst hebben; daar- t ontsproten andere te New - York, iladelphia, enz., derwijze, dat het zamenlijk bedrag der, binnen het tijds- tek eener maand, in de Vereenigde aten uitgebarsten bankbreuken op meer n 30 millioen te begrooten is. De veel- ldige oorzaken dezer onheilen laten h in drie Kathegoriën verdeelen: 1) menging der regering in het geld - en ancie - wezen des lands; 2) speculatie - ift; 3) weêrzijdsche invloed der Ver- nigde Staten op de Europesche betrek- ngen en van deze op die der Vereenigde aten. De regering schijnt het fixe idée had te hebben, om, tot allen prijs, n omloop van gereed geld in de plaats r banknoten te stellen. Tot bereiking n dit oogmerk werd de uitgifte van e noten, benedens 5 doll., verboden, t landmunt in waarde verminderd en t gehalte van den *Eagle* (de goudmunt) n 216 op 232 grein terug gezet. Deze aardevermindering van het Amerikaan- he geld moest natuurlijkerwijze de aarde van het Engelsche geld in de reenigde Staten doen stijgen; de sover- gn, die vroeger niet meer dan 4 doll. c. gold, geld thans 4 doll. 87 c., en eft derhalve eene premie van 8 pCt. n heeft het dienvolgens in Engeland ordeelig gevonden, goud in menigte ar de Vereenigde Staten te zenden; ant met het goud gaat het als met alle dere artikelen, het wordt steeds der- aarts gezonden, waar het eene winst anbiedt. De schatkamer had voortdu- rend overgroote sommen van 40 a 50 illioen Doll. ter harer beschikking, welke ondsen in de Bank der Vereenigde Staten, achtens haar charter, nedergelegd waren en zij bediende zich derwijze verstandig van dezelven, dat weinige landen meer gemakkelijkheid tot den omzet der effecten en wissels genoten. In Julij 1833 onttrok de regering aan deze Bank het depositum der openbare fondsen, om dezelven onder de Banken van onderscheidene Staten te verdeelen, onder voorwaarde van geene noten, beneden 5 doll. uit te geven, en de- zelven op verlangen, kontant te realiseren.

Deze maatregel en het door den Presi- dent op de vernieuwing van het charter der Vereenigde Staten - Bank gestelde Veto noodzaakten deze laatstgemelde hare discontëringen in den loop van één jaar, van 63 op 45 millioen te verminderen; nadat zij echter hare beschikkingen ge- troffen had, verhoogde zij het bedrag harer noten op 68 millioen dollars. De zekerheid van het op houden der Ver- eenigde Staten - Bank deed overal nieuwe Banken ontstaan, en daaruit vloeide eene zoodanige massa van circulerende noten voort, dat men zich ligtelijk kapitalen tot de uitsporigste ondernemingen wist te verschaffen; de maatregelen der rege- ring hadden echter hare bedoelde uitkomst, want de zaamgevatte hoeveelheid van gereed geld bedraagt thans 80 millioen, tegen slechts 30 millioen, welke zij in het jaar 1833 beliep. Zonderling genoeg, dat bij zulk eene geldmassa, waarvan een groot gedeelte in goud bestond; men slechts zelden eenig muntstuk te zien krijgt! Deze omstandigheid wordt aan het zoogenaamde schatkamerbevel (*Trea- sury Order*) toegeschreven, krachtens hetwelk de regerings agenten alleenlijk contante spetie voor landerijen konden in betaling nemen. Het kennelijk gemaakte doel van dezen maatregel, om den spe- culanten het woeker - handelen met pu- blieke landerijen te beletten, is niet be- reikt, doch daarentegen een voor den handel verderfelijk resultaat te weeg ge- bragt. Het gereed geld verdween uit den omloop, en verschuilde zich in de gewel- ven der westelijke Banken, aan de uiterste grenzen der beschaafde wereld. De stad New - York, die uit hoofde harer ligging en haar onmetelijk handels - verkeer, minstens een vierde - gedeelte der gere- gelde 80 millioen bezitten moest, heeft er niet meer dan drie! Ook werd nog eene andere wijze daardoor de geldom- loop gestremd; de kooplieden in het Wes- ten ondervonden groote bezwaren om naar de groote handelssteden aan den Atlantischen oceaan remises over te ma- ken, en daarentegen wisten laatstgemel- den zich van eerstgenoemden geene be- taling te verschaffen. Wie naar het Wes- ten reisde, zocht niet zich wissels, maar geld te bezorgen, om landerijen of andere voorwerpen van speculatie aan te koopen.

Laat ons, nu, van de inmenging der regering, overgaan tot die heete specu- latie - koorts, die in korten tijd de levens- kracht van den Handel en de nijverheid der Vereenigde Staten verteerd heeft. Eene soort van krankzinnigheid heeft zich van het volk meester gemaakt; een ieder wilde in vier en twintig uren rijk worden: waar heeft men niet al op gespeculeerd! In minder dan achttien maanden tijds werden meer dan 30 millioen dollars in publieken grond - eigendom aangelegd, die nog in geruimen tijd geene opbrengst zal geven; deze millioenen kunnen dien- volgens als een dood, aan den Handel en de Nijverheid onttogen, kapitaal aan- gemerkt worden. De verbijstering der landerijen - koopers ging zoo verre, dat de verkoopen, alleen in Julij van jl. jaar, 3½ millioen dollars bedragen hebben. Maar de speculanten vergenoegden zich niet met den aankoop van landerijen, doch zij kochten allerwege in stad en land. Nimmer is de grondeigendom zoo menigwerf van bezitters verwisseld; er werd gekocht, verkocht, weder verkocht, tot dat de prijzen tot het dubbel en drie- dubbel gestegen waren. Ten gevolge hier- van zijn de stads - grondstukken van New- York voor 100 millioen Dollars meer dan in het laatstvorig jaar aangeslagen ge- worden, en de huren zijn derwijze ge- stegen, dat men rijk zijn moet om een geheel huis te bewonen.

Deze speculatiën hebben, ontegenzegge- lijk, veel tot de tegenwoordige krissis bijgedragen, edoch bij lange na niet zoo veel als de zoogenaamde *fancy - stocks* of actiën op ingebeelde of nog niet bestaande zaken. — Onder deze tellen wij de actiën op graniet - klovingen, op de bosschen van den staat Maine, op goud - en zil- vermijn ontginningen, die, eindelijk, op steden die nog slechts op het papier be- staan en van welke men reeds gelitho- grafieerde en gekleurde platte - gronds afbeeldingen in de zee - steden te koop biedt. Te New - York alleen heeft men voor twee millioen menschen woningen verkocht. Tot staving hiervan dient de speculatie op Chicago, eene gunstig ge- legene plaats aan het meer Mitchigan. Een kanaal *in spe* zal den Missisippi met dit meer, en ook met de St. Laurens - rivier in verbinding stellen. Voor het tegenwoordige, echter, telt Chicago niet meer dan 3 a 4000 zielen, en toch heeft men de landerijen over eene uitgestrekt- heid van zes mijlen in het rond tot stich- ting van gebouwen en aanleggen van teelgronden over 300,000 zielen verdeeld en verkocht, — wel is waar, niet in Chicago zelf, maar in het 1800 mijlen van daar verwijderd liggende New - York.

Met leedwezen zien wij ons verpligt nog eene andere omstandigheid als hoofd- oorzaak van den algemeenen nood te vermelden, namelijk: de overdrijving der openbare werken. De Vereenigde Staten tellen 13 millioen zielen. (naar de nieuwe officieele opgaven omstreeks 17 millioen, doch de steller van het artikel heeft ver- moedelijk de Negers niet mede gerekend), terwijl derzelver vlakte - inhoud, daar- entegen, nagenoeg twee millioen vierk. mijlen, dus schier zoo veel als geheel Europa, bedraagt. Hoe nu ook de bin- nenlandsche Handel aanzienlijk moge zijn, is dezelve echter geenszins toerei- kend om, bij eene zoo dun gezaaide bevolking, aan eene zoo groote uitge- breidheid lands, of zelfs slechts aan de menigte der reeds aanwezige of ontwor- pen kanalen en ijzerspoorbanen leven en beweging te verschaffen.

De Staat van New - York heeft 600 mijlen aan kanalen en meer dan 280 mijlen aan ijzerspoorwegen, en in dit oogenblik wordt eene zoodanige spoorbaan dwars door geheel den Staat, van het Oosten naar het Westen aangelegd die over eene regte lijn, 340 mijlen lengte zal beslaan. Zoo ook is men voornemens het 360 mijlen lange Erie - kanaal, voor schepen van zware tonnelast, bevaarbaar te maken.

Een rijke en bevolkte Staat kan bij vergemakkelijking zijner gemeenschapswegen niet anders dan zich bevoordeelen; doch in de Vereenigde-Staten zijn noch de rijkdommen noch de bevolking in overvloed voorhanden. Door het graven en aanleggen eener grootere menigte van kanalen en ijzeren-spoorwegen dan de wezenlijke behoefte derzelven vordert, wordt natuurlijkerwijze een gedeelte van het openbaar vermogen tot ondernemingen aangewend, die voorshands niets opbrengen, maar daarentegen, door onttrekking van handen en door verhooging der prijzen van alle landbouw-produkten, aan Handel en Nijverheid grootelijks afbreuk doen. Ongelukkiglijk mangelt het ook in dit opzigt te New-York aan geene bedroevende ervaring. Vroeger begaven zich de duizende volksverhuizers naar het binnenland, bebouwden den grond en werkten dus tot de productie mede; sedert ettelijke jaren worden zij voornamelijk tot publieke werken gebezigd, en zijn dienvolgens van producenten consumenten geworden.

De invoeren uit Europa hebben met de overige speculatien gelijken tred gehouden, daar zij ten jare 1836 den uitvoer met ongeveer 32 millioen te boven gingen.

De aangevoerde grondoorzaken hebben de onvermijdelijke uitwerkselen te weeg gebragt: het vertrouwen is gekrenkt, het geld derwijze schaars geworden, dat het met 4 pCt. 's maands wordt betaald; de wisselkoers op Frankrijk en Engeland heeft eene vervaarlijke hoogte bereikt, en de remisis zijn zoo zeldzaam dat men er zich schier hoegenaamd geene verschaffen kan; ook zijn de Vereenigde-Staten aan beide die landen overgroote sommen schuldig. Engeland, hetwelk ten gevolge der dezerzijds genomen regeringsmaatregelen een groot verlies lijdt, en buitendien aanzienlijke sommen van Amerika te vorderen heeft, konde zich niet tegen eene handelskrisis vrijwaren, uit welke eene aanmerkelijke daling in de prijzen der katoen en de overige voortbrengselen der Vereenigde Staten ontspruiten moest. De Engelsche kooplieden zagen zich verpligt, den Amerikaansche handelshuizen alle krediet te onttrekken, en zelfs de aanneming der tegen consignatie getrokken wissels te weigeren. Op het eerste berigt dezer weigering, schorsten veertien New-Yorksche Huizen hunne betalingen. Het liep weldra zoo verre, dat de aanzienlijkste Handelskantoren, volgens de verzekering van wel onderrigte personen, aan de Banken deden kennis geven, dat, indien deze weigeren wilden den Handelsstand te ondersteunen, alle kooplieden te gelijkertijd ophouden zouden met betalen. — Om de zwarigheden uit den weg te ruimen, die uit Europesche vorderingen en den geld invoer voortvloeiden, heeft men buitengewone maatregelen te baat genomen. De Bank der Vereenigde-Staten heeft vijf millioen, in twaalf maanden na dato betaalbare wissels op Londen, Parijs en Amsterdam, ter beschikking van den Handelsstand gesteld. Drie New-Yorksche Banken hebben dit voorbeeld gevolgd, in dier voege, dat men voor 10 millioen remisis gecreëerd heeft, die buitenlands vernegocieerd kunnen worden. Bovendien zullen de Banken der Vereenigde-Staten en van New-York 2 millioenen in spetie afzenden. Indien nu de wissels in stede van betaling worden aangenomen, dan is er ten voordeele van Amerika een kapitaal van 12 millioen voorhanden, en zal zulks aan dat land een krediet van minstens 50 millioen verschaffen, hetwelk ongeveer de vorderingen dekken zoude. — Met opzigt tot de verpligtingen, die uit de onzinnige speculatien op landerijen en andere voorwerpen ontspruiten, is er ongelukkigerwijze wel geen uitredding-middel denkbaar: de verkoopers zullen hunne landerijen, en de koopers hunne ongeëvenredigde betaling weder terug nemen; daaruit mogen dan hoe eerder hoe liever faillissementen ontstaan, want het land zal niet weder in eene ordelijke gesteltenis komen, vóór deszelfs gekunstelde welstand verhietigd, en alle eigendom tot zijne wezenlijke waarde terug gebragt zal zijn. Eerst dan zal het wederom mogelijk zijn zich door de opbrengst van betamelijken arbeid voedsel en woning te verschaffen. Om het krediet te doen herleven, is, vóór alles, noodig het schatkamerbevel als ook die wetten te herroepen, die den Handel benadeelen, inzonderheid die, welke verbiedt in den Staat New-York kapitalen te beleggen, die aan burgers van eenen anderen Staat toebehooren; als ook die wet, krachtens welke de burgers van hun natuurlijk regt ontzet zijn, om Bank-operatien te doen. Dringend wordt ook de vermindering van het tarief op de behoeften der centrale administratie gevorderd, in stede van millioenen te willen verwerven, die slechts in de Regerings-Banken gedeponeerd worden. De regering heeft intusschen de magt en zelfs is het hare pligt, de speculatiën op publieke landerijen te fnuiken, en wij hopen dat ter aanstaande zitting eene wet zal voorgelegd worden, om den verkoop der Staats-landerijen tot de wezenlijke volksverhuizers te beperken.

Duitschland.

FRANKFORT, 3 Julij.

Dikwijls heeft men de nadeelen betoogd van het heerschende kenmerk der tegenwoordige eeuw, 't welk vele jonge lieden bij de keuze eener maatschappelijke betrekking, de voorkeur doet geven aan het een of ander vak van studie, boven een nuttig beroep, of eenigen tak van nijverheid; welke overheerschende neiging het gevolg moet hebben, dat de klasse van gestudeerden, of der zoogenoemde wetenschappelijke beroepen, veel te groot naar evenredigheid der behoeften in de maatschappij wordt. Inzonderheid schijnt dit in vele streken van *Duitschland* het geval te zijn. Niet onopmerkelijk kwam ons, met betrekking tot dit onderwerp, een artikel voor, van een geacht dagblad, de *Hanoversche Zeitung*, waarin de strekking of ten minste de wensch ligt opgesloten, dat het best ware, dat het overtollige deel der nu hier bedoelde geneeskundigen, regtsgeleerden, enz., gelijk de *Duitschers* het eigenaardig noemen, *auswandern* mogten; iets hetgeen trouwens in zoo vele andere vakken, toch reeds door vele onzer jeugdige Duitsche naburen sedert lange wordt gedaan. In het bedoeld artikel dan lees men: » Aan geneesheeren is in *München* en in *Beijeren* geen gebrek: men kan zich naauwelijks begrijpen, hoe zij nog van hunne wetenschap kunnen leven. Verscheidene hunner zullen, naar het zeggen, naar *Griekenland* gaan, waar een groot gebrek aan bekwame artsen bestaan moet. Verwonderen moet men zich, hoe zelfs de kundigste jonge lieden, ervaren in de artsenij- en regts-wetenschap, juist de schoonste en krachtigste levensjaren op de hoop leven, en na tien of vijftienjarige praktijk naauwlijks zooveel verdienen, om voor het vervolg zorgelijk rond te komen, daar toch geest en lighaam, bij den naderenden ouderdom, meerdere behoefte krijgen. Zij zullen nu eindelijk toch gaan inzien, dat zij met hune geestbekwaamheden bij den vreemde woekeren zullen; maar zij zien er tegen op, om naar buitenslands te gaan, want, helaas, hunne vorming is nabij geheel op de doode talen gegrond: zich gemakkelijk en vrij in eene levende taal uit te drukken, in het algemeen voor het gewone leven te studeren, hebben zij niet geleerd, noch wordt hun geleerd." — Het getal der studenten op de hoogeschool van *Tübingen* bedraagt voor den tegenwoordigen zomercursus 618, waaronder 43 buitenlanders; in den afgeloopen wintercursus was het getal 661; in den verleden zomer 624.

— Een der Mexicaansche oorlogsvaartuigen, die de kusten van het in opstand zijnde gewest Texas geblokkeerd houden, is, omdat deze schepen zich van koopvaarders uit New-Orleans hadden meester gemaakt, die gezegd werden wapenen en krijgsbehoeften naar de opstandelingen te vervoeren, door eene Noord-Amerikaansche goelet genomen. De tijding van het nemen van dit vaartuig heeft de spanning tusschen de republieken de Vereenigde Staten en Mexico zeer doen toenemen en in sommige steden van Mexiko groote gisting onder de bevolking verwekt: te Tampico deed de bevolking openlijk de kreet van: *Oorlog aan de Amerikanen* hooren. Te gelijk was in Mexiko eene sterke protestatie van den minister van buitenlandsche zaken openbaar gemaakt tegen het voornemen, hetwelk men bij de Noord-Amerikaansche regering veronderstelde, om de onafhankelijkheid der Texianen te erkennen. Aan den anderen kant is te San Luis te Potosi en in het gewest Zacatecas weder een militaire opstand tegen het bestuur der Mexikaansche republiek uitgebarsten, die de herstelling der staatsregeling van 1824 ten doel had. Men meende, dat de Mexicaansche troepen, die bijeen waren verzameld om de Texianen ten onder te brengen, daarheen zouden moeten worden gezonden. Aan generaal *Santa-Anna* zou het opperbevel daarover worden opgedragen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar*, Kapt. J. H. THOMAS, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw C. KALDEN, en de Slaven *William* en Nancy.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, het Schip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. BROUWER, naar *Amsterdam*; lading: 310 vaten Suiker, 21 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.